

Berättelser från karelartiden på 1940 talet

Jag har under många år försökt insamla och dokumentera uppgifter om karelarna som vi fick, eller måste ta emot. Det var ju stora skaror människor, som blev tvingade att fly från Karelen. Ja, till och med i två omgångar.

Man kan här bra använda ordet flyktingar, eftersom de måste lämna hus och egendom till vår ”präktiga” granne i öster, och han förvaltar det än i dag, ”på sitt vis”.

Mina insamlade uppgifter berör nästan enbart Västerhankmo by i Korsholm, men jag vet att det var likadant i många andra byar. Jag var då i de så kallade tonåren och därför upplevde, och minns jag en hel del från den tiden. Jag har sökt uppgifter vid Kvevlax församlings kansli och Korsholms Ämbetshus, på Landsarkivet och i skolmatriklar. Samt gjort förfrågningar bland äldre personer, som var engagerade och ännu minns vissa saker, samt från karelare som då bodde här.

Vår folkskollärare då, Arne Siegfriids, var kunnig som koordinator för dåvarande Kvevlax kommun, vad gällde dessa personers placeringar i gårdarna, Dessutom kunde Arne finska, en förutsättning att klara uppdraget. Och min far Oskar var ansvarig för placerandet av boskapen i byns ladugårdar.

De första som anlände kom till Västerhankmo i sept. 1944. Och innan vi tog emot det nya året 1945, hade byns befolkning vuxit med hela 121 personer.

En drastisk förhöjning, om man tänker och vet, att här bodde 380 personer då, enligt mantalslängd. Det var med andra ord ”fullbokat”.

Dessutom hade också 123 st, hästar, kor, kvigor, grisar och får fått tak över huvudet. Det stundade till vinter och ingen kunde lämnas på bar backe. Det kan nämnas att alla dessa 25 familjer som kom hit, medförde djur av något slag. Stugorna som togs i besittning var både kalla och primitiva på många sätt. Inte fanns där vatten in, och vatten ut, men brunn på gården och ved i lidret, som nog fick användas. Och eldstäder fanns i stugorna. En annan sak, som också var besvärlig för många av flyktingarna: Det fanns tyvärr ej rum för korna i ladugården på alla ställen där de bodde, så många var tvungna att gå genom halva byn, för att mjölka och utfodra sina djur.

Största delen av dem som kom var från Hiitola, en stor bördig jordbrukarkommun nordväst om Ladoga, men också från Kurkijoki, Lumivaara, Käkisalmi o.s.v.

Det blev också välkomstfest för dessa människor, den ordnades i Missionshuset i december 1944. Marthaföreningen stod för kaffe och bakverk, ransoneringstiden till trots. Jag var där och kommer ihåg att det blev stor uppslutning, samt tal och sånger på båda språken, från karelarnas sida tackade herr Otto Asikainen för festen.

Jag har också gjort en förteckning över var alla bodde, från september 1944 till augusti 1948 när de sista då lämnade byn, samt deras namn, födelsetider, varifrån de kom, och vart de tog vägen, i den mån det funnits uppgifter tillgängliga.

Karelarna fick disponera en egen åker och trädgårdsland, för att i viss mån vara

självförsörjande, och alla blev också anvisade en kohage för sin boskap. En förteckning finns också över i vilka gårdar dessa djur var inhysta.

Under vistelsen i Västerhankmo dog en 12-årig pojke i difteri samt två äldre män. De äro alla begravda i Kvevlax. Det kan även nämnas att ingen blev bofast här i byn, däremot nog i vissa grannbyar.

Jag minns mycket bra att i min farfars gård, farbror Lennart var då ägare och bodde med sin familj i ena ändan av huset, flyttade in en krigsänka, Aino med sin son 5 år. Han var född 1939 i Kuoksjärvi strax innan kriget bröt ut. Också för hennes ko fanns det rum i "föisi" och självklart fick Aino ta hö från ladan till sin ko. Jag minns också när en jordbrukare från Hiitola berättade att han med mycket kort varsel fick order om att packa och ta sin familj, sina djur och sitt bohag med till närmsta järnvägsstation. Flykten skulle börja. Ordern löd: slakta alla smådjur som kalvar, svin och får, salta ned köttet, för att ta med, om ni hinner. Jag vet ej om uttrycket "civil olydnad" var relevant på den tiden, men i hans fall tycktes det vara så. Han tog nämligen alla sina djur levande med, och därför kom till och med grisar ända till Västerhankmo.

Kommunen blev också här tvungen att öppna skolor för de finskspråkiga eleverna. Sålunda upprättades Koivulahden kirkonkylän kansakoulo med två lärare. L. Parkkali undervisade åren 1944-45. Och från 14 januari 1946 och framåt tog Anna Niemitalo hand om undervisningen. I Vassor startade likaså en finsk skola. Skolan i kyrkbyn blev väl besökt, ty det fanns ju många barn i byarna häromkring, likväl stannade en del av barnen vid sina byskolor, och fick sin undervisning där då i huvudsak på svenska.

Det var 10 barn härifrån byn som gick i den finska skolan, men några av dem kom och avslutade sin skolgång vid Västerhankmo Högre folkskola, "som det hette den tiden," med 2-3 terminer, "enligt matrickeln," innan evakueringen fortsatte till fasta boplatser runt om i landet.

Det var många karelare som hjälpte till med arbeten på åker och äng, speciellt under skördetider. Några utförde dikningsarbeten, som gjordes för hand den tiden. En del var med vid skogsarbeten för bybornas räkning och samtidigt fick de ved för eget behov. De hade ju egna hästar och slädar att köra med. Och många var de yngre kvinnor som deltog i olika arbeten, både utomhus och som städ- eller hemhjälp hos vissa familjer i byn.

Det var några familjer som ofta kom till mina föräldrar, bl.a. för att ringa eller när de hade ärenden till stan, så redan då hade vi lite språkbad vid kaffebordet, och blev goda vänner. Därför har vi kontakt med dem än i dag, t.ex. tre familjer i Askola en i Borgå och två utanför Björneborg.

Det fanns familjer som måste flytta hela tre gånger mellan olika kommuner innan de äntligen blev bofasta på det fjärde stället. Man har svårt att förstå hur de orkade,

med barn och åldringar, samt med husdjuren, man kan undra hur många vi skulle klara det i dag. På den tiden fanns det ingen kommun som upplät varma och möblerade bostäder som i dag. Det hörs ju ibland andra tongångar, men det kommer mest från sådana som knappt var födda då, eller annars har svårt att minnas den tidens tragedier här i landet. Ja vissa kanske talar i egen sak, som det heter. Jag har i mina forskningar funnit papper där det framkommer vart de karelska ungdomarna sökte sig, och till vilka arbetsuppgifter. Rätt många kvinnor sökte till tjänarinneplatser. Några sökte studieplats. Industrin började ta fart och behövde då anställda.

Varför? Jo, vi minns alla det enorma skadestånd om 300 miljoner gulddollar enligt 1938 års valutakurs, som Finland tvingades uppfylla till motparten. Helt felaktigt, eftersom det klart framkommit vem som började spelet. Fast det visste nog många i ett tidigt skede. Det positiva som kan ses efter skadestånsleveranserna var att landet fick fart på sin industri och blev "världsberömt"

Den tid jag här nämt om, är förstås närhistoria, men hur upplever vi tiden med karelarna om 50-100 år? Man får hoppas, att dagens ungdom, kan och vill förstå situationen som den då var i Finland, 1939-45. Och en lång tid framöver. Vi kan väl anse att det är en episod, en viktig sådan, i landets historia som inte borde glömmas. Det var ju långt över 400.000 personer som skulle placeras någonstans, vilket på ett eller annat sätt lyckades någorlunda. Så vad gäller flyktingmottagande ligger nog Finland mycket högt på listan.

Jag fick för en tid sedan tillfälle att bläddra i Hiitola kommuns historia, där finns bland annat bilder och berättelser om personer som bodde i Västerhankmo och som jag kommer ihåg.

Som avslutning på dessa hågkomster kan sägas att Hiitola församlings högtidliga avslutning försiggick i Ulfsby i december 1949. Prosten Hartman höll minnesgudstjänsten, med var också kantor Juho Uosukainen. Bägge dessa personer hade tjänat i Hiitola församling.

Kantorn torde för övrigt vara släkt med f.d. talman Riitta Uosukainen i riksdagen.

Dessa rader är nedtecknade våren 2001 av
Kurt Näsman
66550 Västerhankmo
email: kurt.nasman@netikka.fi

Här en del av de karelska barn vid Missionshuset som anlände till Västerhankmo hösten 1944, samt två kvinnor som hade hand om dem, det är hela 14 barn på kärran. Bakom står lär. Arne Siegfrids och en oidentifierad kvinna. Längst bak till höger vid kärran står Eila f.-34 och brodern Toivo f.-32 Viinanen. Dessa fick med sina föräldrar Jaakko och Iida Viinanen, samt syskonen Sirkka, Gunnar, Tyyne och Väinö, bostad på vinden hos Alfred och Alma Granfors under tiden de var evakuerade hit. Enligt skolmatrikeln gick Eila i folkskolan här, och hann lära sig en hel del svenska då, samt bland alla övriga skolkamrater. Familjen Viinanen flyttade senare till Nykarleby, och bodde ett par år där tills de äntligen fick sin fasta boplats i Nakkila efter alla strapatser, som de, och alla andra karelare drabbades av helt oförskylt, när de tvingades lämna sina hem och egendomar till ryssarna, som tog bl.a hela karelen av Finland efter kriget. Men vem som ställde upp med häst och kärra, för transporten av dessa barn på bilden är obekant.

Aino Sikiö f.1911 i Kuoksjärvi (krigsänka) och sonen Esa f. 1939. De anlände till Västerhankmo hösten 1944 och fick då bostad en tid hos min farbror Lennart Näsman. Senare fick de Nakkila som sin hemort år 1946. Bilden tagen vid Karls ateljè i Vasa 1945. Och finns hos Kurt Näsman.

Bilder tagna vid Ida Sand s stuga hösten 1965.

På bilden ovan, Uno Sand, Eila Viinanen, Helena och Doris Sand.

På bilden Uno Sand, Eila Viinanen, Doris Sand, okänd pers. Anita Södergård f. (Granfors) barnen: Eilas dotter, Helena Sand och Eilas son.

Eila med familj bor i Holland, hon var på besök till Finland hösten 1965 med sina barn, och i samband därmed besökte de också Västerhankmo.

Anita byter julkort fortsättningsvis varje år med Eila.

Familjen Viinanen bodde hos Granfors.

Längst bak från vänster Alma Granfors, Gunnar Viinanen f.1924 och Signe Granfors, mellersta raden Iida Viinanen och Ida Granfors, framför Viljam Viinanen f.1932, Väinö Viinanen f.1941, och Eila Viinanen f.1934.

Bilden tagen hos Granfors våren 1945.

Sen vinterbild hos Alfred Granfors 1945.

De tre yngsta barnen i familjen Viinanen, Eila, Viljam och Väinö.
Alfreds stövare hette visst Jymy, som också är med.

Hos Hilma och Johannes Söderberg s vårvintern 1945.

Från vänster: Hugo och Inga Nylund, från höger: karelar familjen Juho och Ida Ruotsalainen med dottern Terttu 13 år, de bodde hos fam. Söderberg som evakuerade en tid. Familjen i mitten ej identifierad. (Gunnar Wiik s stuga syns i bakgrunden)

Hos Johannes och Hilma Söderberg i Västerhankmo bodde familjen Ruotsalainen. Bilden togs 1945 på våren medan det ännu fanns lite snö på backen. (Hilma var min faster)

I bakre raden fr.v. Johannes och Hilma, Juho (f.1899) och Iida (f.1905) Ruotsalainen.

Framför fr.v. Juhos mor Anna (f.1866) och familjens dotter Terttu (f.1931)

Familjen flyttade senare via Kvevlax kyrkby, till Nakkila som blev deras fasta boningsort. Terttu gick tre terminer i Kvevlax finska skola.

Korrespondens finns ännu med Terttu. Hon heter Mäntylä, och är numera änka med två barn och barnbarn, adressen är Kaasmarkku.

Vid Ida Sands stuga hösten 1965.

På fotot Uno Sand, Eila Viinanen, Doris Sand, okänd person, Anita Södergård.
Barnen: Eilas dotter, Helena Sand och Eilas son.
Eila är gift och bor i Belgien, hon var på besök med sin barn till Västerhankmo
hösten 1965. Anita byter julkort varje år ännu med Eila.

Hos Jossas Gustavs 1946. (dagens ägare Lampelto)

På bilden finns personer från tre familjer Manninen, de bodde här i Västerhankmo till sommaren 1948 och flyttade då till Nakkila som blev deras hemort. Barnen till vänster är Keijo och Sylvi. De lärde sig en god svenska här.

Keijo blev sedermera polis, och tjänstgjorde inom rörliga polisen i Björneborgs regionen.

**Evakuerade karelare till byarna i Kvevlax på 1940 talet.
Enligt vårdledaren på Landsarkivet.**

Koskö	10	person
Kuni	12	
Kyrkbyn	95	
Petsmo	30	
Vassor	27	
Västerhankmo	121	
Österhankmo	<u>38</u>	
Totalt	333	

I Korsholms byar

Böle	8	personer
Gamla-Vasa	63	
Gerby	17	
Helsingby	74	
Höstves	17	
Jungsund	15	
Karkmo	34	
Karperö	19	
Runsor	17	
Singsby	26	
Smedsby	4	
Toby	29	
Tölby	19	
Vallvik	17	
Veikars	12	
Vikby	15	
Voitby	9	
Västervik	<u>32</u>	
Totalt	417	

Karelska familjer i Västerhankmo åren 1944-1948.

Sandback Alfred. (Norrfjärden) 5 personer.

Parkkali Väinö f. ?

hustrun Anna f. ?

Väinö arbetade en tid vid Petsmo såg. Han använde då sin medhavna häst, som fortskaffningsmedel. Familjen var barnlös. Det är oklart vart de flyttade.

Kaartinen Matti f. 1888. i Peräkylä.

hustrun Anna f. 1890. i Lumivaara. De anlände hit i sept.1944. Inga barn.

Korhonen Urho f. 1863. i Peräkylä. Ensamstående skäggig äldre man, dog vid en stenmur i Norrändan i Västerhankmo. Han är begravd här i Kvevlax.

Nyholms (lillstugan) 5 personer.

Häkli Aili f.1912. (krigsänka)

barn:

Raimo f.1932. Dog här endast 12 år gammal i difteri, begravd i Kvevlax.

Pentti f.1936. Han gick i Koivulahden Kirkonkylän Kansakoulu, t.o.m. våren 1946.

Lauri f.1937.

Helli Kaarina f.1939.

Två av Ailis barn bodde i Sverige en kort tid som krigsbarn, men återkom till Västerhankmo före flyttningen till Björneborg år 1946.

Jossas Gustavs stugan (Lampelto) 11 personer.

Manninen Eino f.1908.i Peräkylä

hustrun Anna f.1911.i Hiitola

barn:

Keijo Kalevi f.1934. gick i finska skolan i Kvevlax hösten 1946. och vårterminen 1947. men fortsatte i "Västerhankmo Högre folkskola," som den hette på den tiden. Han utbildade sej till polis, och arbetade inom rörliga polisen i Björneborgs regionen.

Sylvi Katri f.1936. startade sin skolgång här, redan vårterminen 1945. och fortsatte till 29.5.1948. alltså i 3,5 år. Hon avgick då, på grund av familjens evakuering sommaren 1948 till Nakkila. Hennes ordning och uppförande har beteckningen "god" i matriceln, förhoppningsvis hade hon nytta av sina svenska kunskaper senare i livet.

Hilkka det yngsta barnet f. 1952. föddes i Nakkila.

Manninen Veikko f.1919. i Peräkylä
hustrun Kaarina f.1923. i Helsinge kommun, (i dag Vanda stad) hennes fars namn
var Johan Oskar Adamsson. Familjen var barnlös.

Manninen Väinö f.1905. i Peräkylä
hustrun Tyyne f.1905. -----"-----

barn:

Aili f.1925. hon arbetade en tid vid Oravais fabriker.

Jaakko (Jussi) f.1929.

Med fanns också i fam. en änka Manninen Katri f. 1883.

Bland dessa familjer Manninen, fanns släktskap och alla tilldelades
jordbrukslägenheter i Nakkila. Året var 1948.

Bengt och Inga Sandberg, uppehöll kontakt med några av dem en tid efter flyttningen
häri från byn.

Blomkvists

(lillstuga)

6 personer.

Puputti Anna Maria f. 1882. Änka.

barn:

Simo f.1909.

Hilja f.1911.

Lyydia f.1917.

Eero f.1922.

Samt en äldre kvinna, Anna f.1863.

Lyydia hade fått fribiljett t.retur till Kankaanpää i okt.1944 för att hämta en
ålderstigen kvinna samt 2 minderåriga barn, sannolikt denna Anna, men vems och
vilka barn? Denna Anna var troligen mormor eller farmor i familjen. Senare samma
år i dec.1944. reste Lyydia till Lempäälä, där hon fått en tjänarinneplats.
Familjen hade bott en kort tid i Kankaanpää, innan de kom till Västerhankmo.
Den övriga familjen reste 23.5.1945 till Kronoby, senare till för mig okänd ort.

Det kan nämnas att karelarna hade tillgång till fribiljetter, per tåg och ibland med
buss, om sådana linjer fanns. En självklarhet naturligtvis, eftersom de ej själva var
orsak till allt det elände de försatts i.

Näsman Emma (Nils Stenfors) 6 personer.

Asikainen Otto f.1879.

hustrun Alina f. 1890.

barn:

Suoma f.1917.

Aune f.1921.

Pentti och Erkki f. ?? Pentti var student.

Suoma, flyttade redan i nov.1944. som tjänarinna till Fagervik. Och Aune i dec.1944. till Viiala, för liknande jobb.

Den övriga familjen, flyttade 26.2.1945. till Siilinjärvi.

Näsman Johannes (Hedstöm) 3 personer.

Viinanen Antti f.1881.

hustrun Helmi Sofia f.1887.

barn:

Eeva f. ?

Familjen reste härifrån 23.4.1945. till Otalampi Vihti.

Granfors (andra stugan) 8 personer.

Viinanen Jaakko f.1892. i Hiitola

hustrun Iida f.1896. i Käkisalmi

barn:

Sirkka f.1921.

Gunnar f.1924.

Tyyne f.1926.

Toivo Viljam f.1932.

Eila f.1934.

Väinö f.1941.

Familjen hade troligen bott en tid i Kankaanpää, eftersom Iida hade fått biljett för att hämta sina mindre barn och kläder därifrån i okt. 1944. Eila gick i fjärde klass höst terminen från 11.10.1944 och vårterminen till 15.6.1945 hon avgick då på grund av familjens evakuering till Nykarleby, eventuellt i ett senare skede till Joutseno.

Eila blev några år senare tjänarinna i Åbo. Är gift och bor i Holland. Hon har med sina 2 barn, besökt Västerhankmo år 1965. Foton finns hos Uno och Doris Sand från den träffen. Och Anita Södergård, byter julkort med Eila alltfört.

Bönehuset

Här fanns två stora familjer.

19 personer.

Tiainen Eemil f. 1898.

hustrun Impi f. 1909.

barn:

Sirkka f. 1930.

Pentti f. 1935.

Hilkka f. 1931.

Raimo f. 1938.

Reino f. 1932.

Veikko f. 1940.

Aino f. 1934.

Aino f. 1941.

Även den här familjen blev förflyttad till Nykarleby den 5.6.1945.

Tattari Väinö f. 1904.

hustrun Iida f. 1909. i Peräkylä.

barn:

Airi f.1927.

Eeva f.1932.

Kirsti f.1928.

Kauko f.1933.

Sirkka f.1929.

Mirja f.1935.

Eila f.1931.

De äldre flickorna från fam.Tattari, var alltid med oss andra tonåringar i byn på kvällarna och vi trivdes bra tillsammans, och samtidigt blev det lite språkbad. Eeva och Kauko gick klasserna 5 resp. 4 i den finska skolan från 1.2.-6.6.1946. Airi tillträdde en tjänarinneplats i Heinola sommaren 1946 och senare på hösten samma år reste Eila till Poomarkku, och i okt. for Eeva till Björneborg till liknande arbeten. Tattaris, blev bofasta i Nakkila.

Några tonåringar från familjerna Tiainen och Tattari, hade ibland tillfälliga arbeten hos befolkningen här i byn.

Det var säkert tungt för dessa tonåringar att lämna sin familj, för att på egen hand börja försörja sig själva på helt främmande orter, och i andra miljöer.

”Det ligger nära, till att dra paralleller till dagens flyktingar. Nu ställer stat och kommuner upp med varma, färdigt möblerade bostäder, kontanter för uppehälle, hälsovård och skolgång, dagarna i ända. Man kan sticka sig in vilken dag som helst i våra kommundårdar, så får man den saken bekräftad.

Missionshuset

4 personer.

Poutanen Matti f. 1907. i Hiitola.

hustrun Tyyne f. 1912.

barn:

Matti f. 1937.

Dessutom fanns farmor Marja f. 1875 med i familjen.

De avreste härifrån den 11.5.1945 till Kronoby.

Näsman Betty

(Andreas Näsman)

5 personer.

Sikiö Maria f. 1880. i Kuoksjärvi. Änka.

Barn:

Saimi f.1912.

Aili f.1916.

Hilkka f.1919.

Veikko f.1920.

Denna syskonskara som då var vuxna, arbetade här och där i byn på åker och äng.

Veikko t.ex. trivdes bra hos Asplunds, enligt Birgers men också andras utsago.

Hilkka fick en arbetsplats redan i dec.1944. i Brahestad.

Familjen i övrigt stannade här något längre än de flesta, så kommunikationen började löpa någorlunda bra. De reste 28.1.1947. till Nakkila där en del av släkten bor än i dag.

Söderberg Johannes

(Henry Söderberg)

4 personer.

Ruotsalainen Juho f. 1899.

hustrun Iida f. 1905. i Kuoksjärvi.

barn:

Terttu Tellevo f. 7.3.1931.

Juhos mor Anna f. 1866. hörde också till fam. Terttu arbetade som barnflicka en tid hos Elvi Andersson, som då var lärarinna här i byn.

Senhösten 1945 flyttade fam. till Kvevlax (kyrkbyn). Och där gick Terttu i den finska skolan 14.1.1946.-14.5.1947. alltså 3 terminer. Därefter blev det uppbrott igen till

Alho utanför Björneborg, där de äntligen blev bofasta. Terttu har besökt

Västerhankmo sommaren 1993. (Inga Nylund f. Söderberg) har skrivit och bytt julkort med henne alla år. Terttu blev gift Mäntylä, numera änka med 2 barn och barnbarn.

Hennes nuvarande adress är Kaasmarkku, dit också jag ännu skriver.

Nygård Johannes (Bernt Nygård) 3 personer.

Malonen Juho f.1905. i Hiitola
hustrun Katri f.1915. i Kuoksjärvi
barn:

Pekka Juhani f.1941.

Familjen fick Kållby som boningsort. Senaste brev kom till Nygårds från Katri, efter att hon fött en flicka den 8.8.1945. på Jakobstads B.B.

Bäck Isak Erik (Bengt Siegsfrids) 2 personer.

Paavilainen Viljam f. 1890. i Sääminki
hustrun Tyyne Maria f. 1882. i Viitasaari, flyttade hit i sept.1945. Barnlösa.
Tyyne hade däremot en son från tidigare, men han var ej med här. Hon var språk kunnig, hade tjänat hos herrskapsfolk i unga år och därvid lärt sig. Viljam var arbetskarl, bl.a. utförde han dikningsarbeten, samt högg ved i skogen åt byborna. Han dog här den 21.7.1948. Och hans grav finns i Kvevlax. Men vart Tyyne reste och när är obekant. Måhända hon sökte sig till sina hemtrakter Viitasaari.

Sand Ida (Uno Sand) 2 personer.

Kemppainen Juho f.29.9.1882
hustrun Kati f.2.12.1885 varifrån och när de kom hit är oklart, men de flyttade härifrån 10.5.1945 till Joutseno.

Näsman Lennart (Lars Näsman) 2 personer.

Sikiö Aino f.1911. i Kuoksjärvi (krigsänka) anlände hit hösten 1944.

barn:

Esa f.1939.

Nakkila blev deras nya hemort 1946. Korrespondensen avstannat.

Sand Johannes (Barbro Storbäck) 2 familjer. 10 personer.

Lankinen Väinö f. 1898. i Kurkijoki

hustrun Martta f. 1906. i Esbo

barn:

Hillervo f.-28. i Hankasalmi

Launo f. -31. i Impilahti

Eila f. -37. i Kurkijoki

Marja f. -41. i Mellilä

Unto f.-43. i Kurkijoki

Väinö hade varit Andelslagschef, så fam. flyttade rätt ofta. Därför är barnen födda runt

om i Finland, enligt förteckningen. Lankinens bodde knappt ett år, hos Fanny och Johannes, sen bar det iväg till Koskenkorva för en ännu kortare tid, för att från hösten 1945 äntligen få slå sig ned i Askola kommun, på ett hemman som bebrukas fortsättningsvis inom släkten. Eila f.1937. med 2 barn, hade ännu år 2000 en fullt modern ladugård, med över 20 mjölk kor och minst lika många ungdjur. Men nu har dottern Irma tagit över gården. Marja f.1941. har 4 barn, hon bor och äger en bokföringsbyrå i Borgå. Irma och Marja, kan ledigt prata svenska.

Övriga syskon äro döda.

Det var ofta fam. Lankinen som kom till mina föräldrar, i olika ärenden så vi blev bra bekanta, de har besökt oss, och vi dem vid flera tillfällen under åren som gått.

Heinonen Juho f. 1877. i Muurla.

hustrun Anna-Maria f. 1885 i Kurkijoki, (hon var syster till Väinö Lankinen.)
barn:

Eelis f. 1910. död 1986 hustrun Marjatta, änka bor i Tiilää, där hennes son Hannu, odlar jorden som hans morfar Juho, blev tilldelad hösten 1945.

Familjen Heinonen, hade samma resruttt härifrån Västerhankmo som Lankinens. Jag har besökt dessa familjer många gånger, skriver och ringer årligen till dem.

Sundvik Birger (Hjördis Sundvik) 5 personer.

Parkkali Viljo f.1901. i Hiitola
hustrun Lyyli f.1902.

barn:

Taavi f. 1933. och tvillingarna Seija Annikki och Seppo Juhani f. 1941.

Otava blev deras hemort.

Nylund Oskar (Ralf Nylund) 9 personer.

Sikiö Matti f. 1891. i Hiitola
hustrun Hilja f.1903.

barn:

Maire f.1924.

Vuokko och Kerttu tvillingar f. 1929.

Eino Lauri f.1930.

Maija f.1935.

Matti f.1937.

Eila f.1944.

Familjen Sikiö bosatte sej i Askola, Juornaankylä, där de tilldelats jord.

Råback Signe

9 personer.

Paganus Juho f.1891.

Hustrun Hilma f.1893.

barn:

Toivo f.1917.

Viljo f.1919.

Eeva f.1920.

Hilkka f.1929.

Mirja f.1932.

Kerttu f.1934.

Meeri f.1937.

Vi hade också ofta sällskap med Paganus ungdomarna som ju var många.

Familjen Paganus, fick Koski som boningsort.

Dessa 25 familjer bodde i Västerhankmo åren 1944-1948.